

ХРИСТОС ЦАР (Цикл С)

Цим святом завершується літургійний рік. Те, що Ісус Христос є Царем Всесвіту, не слід розуміти в метафоричному сенсі. Його царство є справжнім. Правда, сьогодні будь-яке згадування про «владу» чи «владу» викликає підозру. Це пов'язано з тим, що в багатьох випадках ті, хто має владу в цьому світі, не використовують її належним чином. Але також і з тим, що неправильно зрозуміла людська автономія призвела в наш час до зневаги до будь-якої залежності від когось чи чогось. Однак вчення Церкви є чітким: «Ісус Христос є Царем і хоче царювати». Перед своїм вознесінням на небо Він сказав своїм апостолам: «Дана Мені вся влада на небі й на землі», і пов'язав цю реальність із наказом: «Ідіть же і проповідуйте Євангеліє всім народам».

Сьогоднішнє Євангеліє показує нам Ісуса, прибитого до хреста. Пілат, який користувався кожною нагодою, щоб знущатися з євреїв, написав на хресті: «Це є цар юдейський». Римська влада не усвідомлювала глибокого значення своїх дій. Деякі романські скульптури зображують Христа «Величність», прибитого до хреста і увінчаного. Ісус царює з хреста.

Царство належить Ісусу не тільки як Богу, але й як людині. Святий Павло нагадує нам, що Ісус викупив людей і примирив усіх істот, «установивши мир через кров свого хреста». Він також каже нам, що все «було створено ним і для нього». Святий Пій Х зробив слова святого Павла девізом свого понтифікату: «Все відновити у Христі». І Церква усвідомлює, що зло цього світу походить від відкидання Бога. Святий Іван Павло II в енцикліці «Centesimus annus» писав: «Кожен режим, який не визнає об'єктивної істини, ризикує стати тоталітарним».

Єдиний, хто повністю використовує свою владу на благо людей і, крім того, досягає того, чого бажає, – це Ісус Христос. Він є добрим пастирем, який віддає своє життя за овець, і, віддаючи своє життя за людей, звільняє їх від рабства гріха і дає їм можливість бути дітьми Божими. Однак Ісус не здійснює своє царювання деспотично, а звертається до свободи сердець. Приклад прихильності, якої вимагає Ісус, показує нам добрий злодій. Коли всі насміхалися з Христа, якого бачили приниженим і знали лише в його уявній поразці, розкаявся злочинець благає: «Ісусе, згадай про мене, коли прийдеш у своє царство». Цей бідний чоловік, який усвідомлює свою злочинність («ми отримали справедливу кару, бо зробили те, що заслужили»), звертається до єдиного, хто може його врятувати. Визнаючи верховенство Ісуса Христа, він ставить всю свою реальність, своє життя, а також всю земну владу, навіть тих, хто справедливо засудив і засудив його, у зв'язок з Богом. І це дозволяє йому переосмислити все своє існування: «Запевняю тебе, сьогодні ти будеш зі мною в раю».

Пій XI, коли встановив свято Христа-Царя, зробив це з бажанням, щоб його святкування допомогло поліпшити співіснування народів. Правда, сьогодні ми далекі від соціального визнання прав Бога. Нехай Цариця неба і землі, Пресвята Діва, допоможе нам ніколи не забувати, хто є наш справжній Цар і Господь, знаючи, що справжній мир і справжня справедливість можуть прийти до нас тільки від Нього.